

Slika kraja, ki se nahaja v župnišču v Podsedri.

Stele, CX, 1940, str. 41 - 43.

L.1786 je bila tu ustanovljena kuracija, ~~praxe~~

Po opisu kurata Joh.L. Herbica je imela c. lesen, raven strop v ladji, ob strani dvoje kapel, prezbit. je bil nizek in obokan. Zvonik je bil c.prizidan L.1745 je bila cerkev nekoliko podaljšana in cela obokana.

L.1786 je imela c. 5 oltarjev: gl.oltar sv. M klavža, ki je imel dvoje napisov: eden pod kipom sv. Miklavža: Haec ara ad honorem S.Nicolai erecta est sub Adm Ado Dno Mathia Baishel turocho ad S.Petrum sub Kynsberg 1669. Drugi napis je bil na epistolski strani: Hoc opus propriis sumptibus Mathias Hovatsch et Casparus Urshitsch fieri f.

V južni kapeli je stal oltar sv. Rozalije z napisom: Erectum sumptibus Eccl. sub Adm. Ado, Dno. Joanne Jacobo Gietler turocho S. Petri sub Königsberg Anno 1691.

V sev. kapeli je bil oltar sv. Barbare.

Oltar sv. Pavla v ladji imel napis: Hoc opus propriis sumptibus Filipus et Primas s Dobrovae Ano 1687

Oltar sv. Uršule v ladji z napisom: Hoc altare expensis Mathiae Hovatsch et Caspari Urshitsch Syndicorum Ecclesiae ad honorem S. Barbare est erectum 1669 tpe. Adm. Ado. Dno. Mathiae Waisel Pchl. loci.

Prvotno je bil oltar sv. Uršile posvečen sv. Barbari.

Cerkev ima troje zvonov. Veliki ima napis: Contine manum tuam Domine, et ne desoletue terra 1665. Srednji ima napis: Frac Keiser in Cilli hat mich gegossen 1782 in majh i z gotskim napisom: Verbum Domini manet in aeternum mcccc xxxv(1535)

Srednji zvon so prelili l.1886 pri Denzlu v Mariboru.

L.1545 se cerkev omenja v vizit. poročilu kot podružnica c. sv. Petra pod Sv. gorami: Sannt Nicla Filial.

Vizit. poročilo iz l.1651(str.459)l.1654(str. 460)

L.1773 zvonik dobil novo streho iz opeke.

L.1792 so odstranili stari gl.oltar in oba str. oltarja.

L.1792 postavili nov vel.oltar, ki je nekoč stal v kapeli žičkega samostana (Prälaturkapelle) in ki ga je kupil na dražbi konjiški zdravnik Josef Franberger. V njega ga je odkupila občina Polje. Oltarno sliko je naslikal Michael Kohne, slikar iz Brega (pri Celju) nanovo restavriral pa je celi oltar Franc Feichtinger iz Rogatca.

L.1808 je c. dobila nov zvon težak 800 funtov iz livarne Joh Steinmetza iz Celja. L.1830 nove orgle delo Antona Otona.

L.1866 je bil zvonik povišan za 2 1/2 klaftre.

L.1881 je bila cerkev nanovo prenovljena.

čupnijske knjige: od l.1786 dalje.

Ign.Orožen: Das Dekanat Drachenburg, l.1887, str.457 -469.

POLJE ob Sotli (Felddorf)

Fara posvečena sv. Nikolaju.

Pravilno orientirana cerkev leži na rahli vzpetini zapadno Sotle.

Viri in literatura: Farna kronika ; Ign. Orožen: Bistum und Diözese Lavant VI. Dekanat Drachenburg, Maribor 1887.

Cerkev sestavljajo: prizmatičen zvonik, pravokotna ladja z prizidanimi nižjima 3/8 zaključenima kapelama, enako visok in širok 3/8 zaključeni prezbiterij, kateremu je na severu prizidana nadstropna, na ogle poševno zaključena zakristija, ki je enako široka kot severna kapela dolga. Gradnja je kamenita, ometana. Strehe strešaste, opečne, zakristije enotna s kapelino toda ^{replir} nultasta, zvonikova čebulasto laternasta z neogotskim zaključkom, pločevinasta.

Zunanjščina: cerkvena je neoromanska, zvonikova neogotska. Zvonik ima pristrešen zidec in profiliran fabion, ki se nad urnimi kazališči polkrožno boči. Zvonik poživljajo lizene in 3 pasovi. Ima neogotski portal, ob strani 2 pp okni, višje na fasadi ppk okno, v drugi etažine. To so nekdanje zvonove line, sedanja zvonova etaža z enojnimi ppk linami pa je nadzidek. Ladja je brez zidcev, ob južni kapeli vodijo pokrite stopnice na emporo, njen napušč je konkaven. Kapeli, zakristija z pp portalom in prezbiterij imajo neoromanska okna in zobati fabion. Prezbitrij obteka talni zidec. Sicer je zunanščina bp.

Notranjščina: Zvonica in podkorje imata kamenit tlak, sicer pa ima cerkev v črno-bel cementen tlak. Zvonica je bila prvotno ppk odprta tudi na strani. Pokriva jo kapasti obok. Odpira se v vsej širini v ladjo. Zidana pevska empora počiva na potlačenem loku. Ima polno leseno ograjo. Ladja in prezbiterij tvorita enoten prostor, katerega členi 6 parov pilastrov z 4 kompozitnimi kapiteli in v zaključku z 2 toskanskima rozetasto okrašenima kapiteloma. Pokriva ga banja z 5 pari križajočih se sosvodnic in z zaključkom. V kapelo vodi visok ppk slavolok z toskanskimi kapiteli. Pokriva ga desno banja z parom sosvodnic in 3 stranim zaključkom, levo pa križni obok z 3 stranim zaključkom. Med levo kapelo in prezbiterijem je veža, ki se odpira v kapelo s širokim potlačenim lokom, v prezbiterij pa z 2 pp lokoma. Pokrita je z 2 kapama, ločenima z oprogo, tlakan pa s kamenitimi ploščami. Iz veže vodijo lesene stopnice na oratorij in druge v zakristijo, ki je le vzhodni del veže ter ima pod kapo in kapo ter pp portal v prezbiterij. Nad vežo in zakristijo je velik oratorij, ki se odpira s širokim ppk lokom v kapelo ter 3 ppk loki v prezbiterij. Pokriva ga raven strop. Vso notranjščino krasi dekorativna, neogotska slikarija, izdelek A. Pavliča iz l. 1900, ki je bp.

Oprava: Vsi 3 oltarji so neogotski ter izdelki A. Pavliča iz Buč iz l. 1882. Prižnica konkavno-konveksnega tlorisa je pozno-baročna. Na ograjini klobasi so nameščeni 4 evangelisti. Lambrekina sti baldahin kronajo volute z Mojzesovimi tablami in angelčkom z križem na vrhu. Ograjo krasi školjka, ovesajo jo pa klasicistične girlande. Prižnica je izdelek Antona Mersija iz Rogatca iz l. 1795. Ograja vodeča nanjo je nova z ograjo iz litega železa. Orglje so neogotske. Obhajilna miza je iz litega železa. Križev pot je tisk po Führihu iz l. 1869.

Na pol v steno vdeleni kropilnik je piščalast in iz l. 1786 ter ima neogotksi bp nastavek.

Klopi so izdelane v poznobaročni tradiciji ter go iz l. 1877. Dve izmed njih sta še klasicistični z intarziranimi vazami.

Zakristijka omara je iz 19. stol.

Oprema: Školjkasti kropilnik pri glavnih vratih ima letnico 1782. Banderi s slikami Rozalije-Miklavža in Katerine smrti-Brezmadežne so boljše opl dela iz 1. pol. 19. stol.

Večna luč je veliko klasicistično delo, katere obeske tvorijo 3 ptice, dvite z akantovim listom in 3 goreča srca.

V zakristiji so baročno-klasicistična monštranca, rokokojski kelih in klasicističen relikvijar.

Na oratoriju je vse bp.

Zvonik : njegovo 1. nadstropje je kapasto obokano z opeko ter se v širokem ppu loku opdira na emporo. V 3. nadstropju so stare biforne zvonove line, katerih severna je zazidana, vzhodna pa služi za vhod na podstrešje. Mali gotski zvon ima napis: VERBUM DOMINI MANET IN AETERNUM MCCV CCXXXV (1535).

Podstrešje: Oboki so enotni, opečni. Kapele imajo tudi op^ešeni obok, toda mnogo nižji od ladjinega. Njih podstrešje so neometana (ladjini in prezbitერიევ stena.) Zvonik je na podstrešju ometan. Vsa cerkev je silovita dvignjena.

Resume: Cerkev se prvič omenja l. 1545 kot filiala sv. Petra, l. 1786 je p ostala kuracija, l. 1874 fara. Takrat je imela ravno krito ladjo in obokani prezbitერიij. Desna kapela sv. Rozalije je iz l. 1691, leva kapela sv. Barbare z grobnico pa iz ca 1750 -60 (družina Wastner iz Kozjega.) Ladja je bila obokana l. 1745, kot je povedala letnica na starem ~~kiskmx~~ oboku, ter nekoliko povečana. L. 1773 je dobil zvonik streho iz opeke, povišan pa je bil l. 1866, ko je dobil sedanjo streho. l. 1881 so cerkev dvignili za 5 m ter pridrli oratorij. Takrat so preobokali tudi zvonico in kor. Delo je izvedel Valentin Scagneti iz Vidma. Prva znana cerkvena oprava je iz 17. stol. (1669, 1691. 1687. 1669 in ca 1750 so letnice 5 oltarjev), naslednji glavni oltar je iz l. 1792 (oltarna slika je bila od brežiškega slikarja Mihela Kohne), sedanja oprava pa je iz l. 1882.

Okolica: pritlično župnišče je bilo zgrajeno med leti 1786-1794. Gradil ga je Celjan Leopold Tuschinger. Ca l. 1885 je bilo predelano in povečano. Vidni so sledovi pokopališkega obzidja na severni strani cerkve. Tu je bilo pokopališče med leti 1653 in 1835. Njegovo obzidje je bilo odstranjeno leta 1857. Sedanje pokopališče je od leta 1835.

Konservatorske opombe: Cerkev je v redukc vzdrževana.

Ostalo: V kraju Selo stoji znamenje v obliki okroglega stebra, ki ima na bazi letnico I 1882 V (Ivan Velavšek), na baldahinu pa železni baldahin

z lesenim kipom premišljujočega Kristusa. Znamenje je zanimivo bolj po obliki kot po izvedbi.

V Dekmanci ima hiša št. 4 pp portal s pazduhami, okrašen z klasicističnim i festoni.

J. Turk: Celjska topografija(Šentjur), rkp, str.66, 66' zapiski 1960.

POLJE pri sv.Petru pod sv. Gorami - znamenje

1.

Nördlich vom heil.Berge, an der Strasse von St.Peter nach Felddorf, findet man zwei Steinkreuze.

MDZK:št.27.1.1901, str.6: Die Lichtsäule am Dome zu Marburg
sowie.....vondr.J.Pajek.